

teologi

◀ Nr. 6 ▶ 2010 ▶ 157. årgang ▶

Jesus:

HØR MIG

Ros til ledelsen i BaptistKirken: »I gør os trygge«

[] Lone Møller-Hansen
[] Peter Klarskov

Der var opbakning og ros til ledelsen på **BaptistKirkens Landskonference 2** den 30. oktober i Vejle fra de fremmødte 151 deltagere fra 41 menigheder og fem landsorganisationer. Samtidig handlede forsamlingen meget enstemmigt: Optog to nye menigheder, godkendte budgettet og næsten enstemmigt besluttede man at afvikle baptisternes kirkebøger. Desuden blev en ny generalsekretær præsenteret og en ny redaktør til baptist.dk blev efterlyst.

De første, der tog ordet, roste ledelsen og sagde tak for, at der nu var skabt tryghed, ikke mindst økonomisk. Kritiske stemmer blandede sig: »Er tryghed virkelighed det, vi skal stræbe efter som kirkesamfund?« Og sådan lå der en værdipolitisk undertone – nu skal BaptistKirken i gang med at finde sine værdier og vision. Alle, både ledelse og menigheder, lader til at være parate.

Kirken er ved at opspare en økonomisk buffer, men det er på bekostning af engagement, der er ganske enkelt mindre aktivitet. Men kirkens største projekt, Dutabarane, fik megen ros. Ole Lundegaard, netop hjemvendt fra Burundi, kunne fortælle, at projektet har meget stor effekt: »Det har betydet en holdningsændring til hiv og aids i mange afrikanske menigheder.« Men der kom også advarende toner fra medlem af økonomiudvalget, Svend Lindholst, som sagde: »Vores egenkapital er for lille til at håndtere projekter i størrelsesordenen 5-10 mio. kr.«

Økonomisk var der også positive meldinger vedrørende missionsstævnet i Mariager. Forhandlinger med Pinsevækkelsens Efterskole og Højskole tyder på, at vi kan spare mange tusinde kroner på stævnet næste år. Det betyder, at stævnet i fremtiden ikke vil give underskud, og at vi kan blive i Mariager.

Ny generalsekretær

Lone Møller-Hansen blev præsenteret som ny generalsekretær for BaptistKirken fra 1. januar 2011 – på halv tid. Det efterlader et andet problem, da Lone er redaktør af baptist.dk. Mogens Andersen efterlyste mulige navne og løftede sløret for, at man foreløbig søger en redaktør og nye til redaktionen for 2011. »Vi vil lave en læserundersøgelse for at have et godt grundlag at kunne afgøre bladets fremtid på«. Asger Hylleberg fra Brovst gav udtryk for nervøsitet for, at man lukker bladet efter 2011,

men det forsikrede ledelsen, at man ikke har i sinde.

Kirkebøgerne

For anden gang på fem år var kirkebøgerne på dagsordenen. Mogens Andersen sagde: Her gælder »musketér-eden« – »en for alle og alle for én«. Og sådan blev det. Ledelsen indleder nu forhandlinger med Kirkeministeriet om at aflevere kirkebøgerne. Poul-Erik Bjerg fra Ingstrup og Per Beck fra Karmelkirken har været de mest kritiske i forhold til at aflevere kirkebøgerne. De havde indset, at tiden nok var løbet fra anerkendelsen, »men vi svigter historien«, sagde Per Beck med henvisning til de baptister, der frem til 1952 havde kæmpet for at blive et anerkendt trossamfund.

»Jeg har aldrig kunnet begribe, at baptister, som mener, at kirke og stat skal adskilles, vil have statens anerkendelse«, replicerede Søren P. Garup fra Silkeborg.

Nye Chin-menigheder

På Landskonferencen blev de to første menigheder med burmesisk baggrund optaget i BaptistKirken. Det drejer sig om *Chin Baptist Church*, Esbjerg og *Chin Baptist Church*, Ringe. I smukke nationale

dragter sang og spillede de glade chin'er sig ind i hjerterne på os. *Mogens Andersen* overrakte hver menighed en bibel som velkomstgave. Pastor *Chum Awi* fra USA, der har tilbragt et par uger i Danmark for at hjælpe menighederne, udtrykte stor glæde

over den danske velvilje og støtte til hans folk. De fleste af burmeserne er flygtninge. Den nye chin-menighed i Esbjerg fejrer gudstjeneste i sognekirken i Kvaglund. Indtil dato er ni etniske menigheder blevet optaget i BaptistKirken.

Nr. 6 – 2010

- 2 »I gør os trygge«**
– Landskonference 2
Af Lone Møller-Hansen
- 5 Bibelens Jesus forstår jeg ikke**
– leder
Af Maria Klarskov
- 6 En moderne frikirkemunk**
– Shane Clayborne
Af Lone Møller-Hansen
- 8 At blive menneske**
– en mulighed for os, der mener, vi er det
Af Bent Hylleberg
- 11 Nye visioner?**
– Vox pop
Af Lasse Åbom
- 12 Du er medejer af en pragtbygning i Prag!**
– om IBTS
Af Bent Hylleberg
- 14 En tillids erklæring til Jesus**
Af Brian McLaren
- 15 Kristne fra hele verden samlet i Cape Town**
– Lausanne III konference
Af Hans Henrik Lund
- 16 Et smukt menneske**
– portræt af Ann Lund Wahlberg
Af Lone Møller-Hansen
- 19 Jeg, Menneskesønnen**
– ordbog: Menneskesønnen
Af Raymond Jensen
- 20 Frygt ikke – den politiske Jesus**
– mening
Af Silas Anhøj Soelberg
- 22 Moses**
– den første danske chin-præst?
Af Bente Højris
- 24 Højtid**
– forkyndelse
Af Jørgen Jürgensen
- 25 Glimt: Præster hænger ikke på træerne
Døbte og døde**
- 26 Smagfulde skildpadder**
– kronik
Af Flemming Bille Jensen
- 28 En kirke til Herrens behag**
– ONE på vej mod '11
Af Maria Klarskov m.fl.
- 30 Ve jer!**
– Billedcollage
Af Signe og Lars Magnus Lund Christensen
- 32 Tunge skyer**
– om Præsteskolens i Rubura
Af Ole Lundegaard
- 34 »Jeg er et kvaj!« hver 14. dag**
– om ansvarlighed
Af Kasper Klarskov, Andreas Hoff og Maria Klarskov
- 36 Der er sigte med det brød**
– nadversalme
Af Troels Thorndal

TAK

I forbindelse med bisættelser i 2010, hvor de afdøde havde ønsket, at der i stedet for blomster blev givet bidrag til forældreløse børn i Rwanda og Burundi, blev der indbetalt i alt 13.935 kr. til projektet.

Et sølvbrudepar, opfordrede gæsterne til at indbetale et beløb til BaptistKirkens børneprojekt i stedet for at komme med gaver. Dette initiativ gav 22.025 kr. til forældreløse børn i Rwanda og Burundi.

Hans Peter Olsen, Rønne, som døde i november 2009, havde

oprettet testamente til fordel for Baptistkirken i Danmark og Baptistkirken Bornholm. I alt 1.882.206,38 kr. blev fordelt mellem Baptistkirken Bornholm, Baptistkirken i Danmark og BaptistKirkens projekter.

Vi ønsker hermed at takke alle, som giver gaver, og alle som i forbindelse med mærkedage og bisættelser og ved oprettelse af testamente betænker Baptistkirken i Danmark, BaptistKirkens projekter eller menigheden.

Bibelens Jesus forstår jeg ikke

*O, Jesus, lad mit hjerte få
en sådan smag for dig
at nat og dag du være må
min sjæl umistelig*

Dette er en af mine yndlings-lovsange. Den er gammel, og måske netop derfor sætter den ord på nogle ting i mit liv, som unge ord ikke helt kan.

Hvem er Jesus? Jeg ved det ikke. Jeg kan ikke med mine ord forklare ham. Jeg taler med ham hver dag. Jeg elsker det liv, han giver mig ved at kalde mig ud i situationer og relationer, som jeg ellers ikke ville have valgt. Men om jeg kan forklare, hvem han er? Næh...

Det er faktisk ret interessant, at ham, jeg siger, at jeg følger efter, har tillid til, vil

lave mit liv om for, forsøger at elske over alt andet på jord, er så uhåndgribelig for mig. Det ville måske være nemt at sige, at man bare kan læse i Bibelen for at finde ud af, hvem Jesus er. Men jeg har aldrig haft det sådan, at man »bare« kan læse i Bibelen. Den er skrevet til nogen et helt andet geografisk, tidsmæssigt og kulturelt sted. Derfor har jeg endda til tider haft det sådan, at den Jesus, jeg læste om i Bibelen, var helt fremmed for mig. Jesus i min hverdag er mystisk og dog nærværende, anderledes og dog relevant, som intet andet.

*Salige vished, Jesus er min
Han er min hyrde, kalder mig sin
Salige vished, alting er vel
Jesus har købt mig, legem og sjæl*

Fordi jeg ikke kan se Jesus fysisk for mig, er Jesus ikke så meget en person i mit liv, men en relation. Han er der hele tiden. Jeg kan altid tale til ham og bede ham om vejledning og hjælp. Men jeg kan ikke forklare ham. Han er ikke en fysisk kendsgerning, men dog en kendsgerning. Jeg er ikke i tvivl om, at han er min, og jeg er hans. Vi hører sammen, og det er i det forhold, at han får indflydelse på mit liv. Jesus er min hyrde, og fordi vi hører sammen, vil jeg følge ham så godt, jeg kan, selvom jeg ikke kan forklare ham.

Jesus er dette nummers tema. Forhåbentlig vil vi alle blive klogere på, hvem Jesus er, og hvordan vi bedst følger ham.

Følg med!

 Maria Klarstov
 Arkivet

||| Lone Møller-Hansen
| Carsten Morsbøl

En moderne frikirke munk

For Shane Claiborne er det alvor at følge Jesus – det gælder alle hans valg. Han har valgt at leve i cølibat i et kristent fællesskab med det primære formål at hjælpe »disse mine mindste«. Hans forbillede er Mother Theresa.

Han ligner en forvokset teenager med lange dreadlocks og i hjemmesyet oversize-tøj, som ikke kan skjule, at han er ranglet. Shane Claiborne inspirerer tusindvis af mennesker med sit eksempel. På Danske Kirkedage i foråret var han et af trækplastrene. Han er troværdig, fordi han ikke fortæller andet end det, han selv lever ud.

Frygtløs

Han er vokset op i en metodistkirke. Som teenager var han en uforfærdet skater, som frygtløst kastede sig rundt på sit rullebræt. Måske er det denne frygtløshed, som kendetegner ham. Han er nu 35 år, og i et og alt følger han sin samvittighed, uanset hvad andre mener.

Det engagerede liv begyndte for alvor, da han midt i sit teologiske studium flyttede ind i en forladt kirke sammen med 40 hjemløse familier, mest kvinder og børn.

Myndighederne ville smide disse fattige ud, og Shane og flere af hans studiekammerater sagde: »Kommer de for at hente jer, må de også tage os.« På et banner på kirken stod: »Hvordan kan vi tilbede en hjemløs mand om søndagen og ignorere den anden hjemløs om mandagen?«

Shanes Calcutta

Det blev starten på et omvæltende liv. Han ringede til Calcutta for at spørge, om han og en ven måtte komme og arbejde sammen med Mother Theresa. I dag siger han: »Find dit eget Calcutta. Der er masser af mennesker, der har brug for dig lige dér, hvor du bor.«

For Shane var hans Calcutta hjemme i Philadelphia. Klosterfællesskabet Simple Way flyttede ind i et faldefærdigt hus, der tidligere havde huset narkomaner og andre hjemløse. De begyndte at skabe det om til et hjem, et helle for børn og unge i kvarteret, hvor de kan få lektiehjælp, lege og være trygge. De ønsker at skabe det grimme om til noget smukt, at skabe liv, hvor der mest er død.

Det er ikke nogen dans på roser at bo i et sådant fællesskab. De, der bor i Simple Way, har valgt at leve for 150 \$ om måneden. Hvad de har derudover giver de til de fattige.

Kirke for de udstødte

Shane forklarer: »Alt, hvad vi gør i denne verden, peger væk fra fattigdom, lidelse og sygdom. Det betyder, at de fattige og lidende står alene. Det kristne fællesskab – og fællesskaber i det hele taget – har enorm betydning. Ikke kun for de udstødte, men absolut for de udstødte og marginaliserede.«

Shane vender sig imod kirker, hvor folk kører mange kilometer for at mødes. »Det er ikke naturlige fællesskaber, og de har svært ved at gøre en forskel. Vores husfællesskab i Philly er afgørende, fordi vi er en del af livet lige omkring os.«

Civil amerikaner i Irak

Han har også været fredsvagt i Irak. Af ideologiske grunde ville han som amerikaner vove at vise de lokale irakere sin sympati.

Fakta | Shane Claiborne

Shane Claiborne bor i kollektivet Simple Way (Enkel Vej) i Philadelphia i USA. Han har bl.a. skrevet »Den uimodståelige revolution«, som er udgivet af Boedal. Link: <http://www.thesimpleway.org/shane/>

Shane har dreadlocks – dread betyder frygt...

Selvfølgelig med risiko for sig eget liv. Han er meget inspireret af en historie fra Amish-folket, amerikanske kristne som lever radikalt for deres tro – ligesom Shane. En ung amish blev slået ihjel i et af de mange skole-drab i USA. Hvor familien normalt ville kræve dødsstraf og hævn, valgte denne far at opsøge forældrene til morderen for at vise sin tilgivelse. »Vi skal bevæge os tættere på dem, der sårer os, i stedet for at trække os væk fra nøden.«

Er der tegn omkring dig?

Provokerende siger han, at mennesker ikke behøver at spørge os, om vi er kristne. Vi skal kunne sige: »Hvad ser du? Er der tegn på Guds rige omkring mig? Hvis ikke, så er jeg kun kristen af overbevisning, men ikke i handling!

Vi har alle brug for at opdage, hvem Jesus er. Mærke fascinationen. Jesus er vores rollemodel. Gud har brug for forvandlede mennesker overalt og i alle slags job. Og vi vil finde vores glæde i vores tjeneste, når vi er på plads!«

Sluttelig spørger han: »Hvad binder dig? Er det tryghed og komfort, frygt??? Hvad er det, du ikke vil give slip på? Hvad forhindrer dig i at være et troværdigt vidne om den Jesus, du tror på. Kun du selv kan svare.« ■

[] Bent Hylleberg
[] Dreamsline.com og Wikipedia

At blive menneske

– en mulighed for os, der mener, vi er det

BLIV I MIG

Om julen fejrer vi, at Gud bliver menneske. En sådan fejring har konsekvenser for os, der mener, at vi er mennesker. Det er vi nemlig ikke. Vi lever umenneskeligt i en blanding af godt og ondt. Det er et grundvilkår for os. Men hvad er det så at leve menneskeligt? Hvor er mennesket?

»» Det er ikke en ny Gud, der bliver til i inkarnationen. Det er et nyt menneske, der bliver til i julen. ««

Se, hvilket menneske

Se, hvilket menneske,
se, hvilket sind.
Se, hvor han glad lukker
udskuddet ind.
Brød til de sultende
deler han ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvilken kreativ
kærlighedsmagt.
Hør de fantastiske
ting, han har sagt.
Fest for de fattige!
lyder hans bud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvor han helbreder
hjerte og krop.
Se, hvor han slider og
slæber sig op.
Se, hvor hans kraft driver
kræmmerne ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvor han kæmper for
frihed og fred.
Se, hvor han fængsles og
dræbes derved.
Se, hvor han følger sin
kærligheds bud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvor han gør sig til
brød og til vin.
Mærk, hvor han nu gør din
byrde til sin.
Mod til de modløse
deler han ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

Se, hvilket menneske,
se, hvilket mod.
Se, hvor han angriber
ondskabens rod.
Mærk, hvor hans Ånd driver
dødsangsten ud.
Sådan er Skaberens.
Sådan er Gud!

*Hans Anker Jørgensen 1987.
Den danske Salmebog nr. 68.*

Vi er u-mennesker! Det lyder fælt. Men ser vi os omkring, får vi hurtigt øje på den ondskab, der bevirker, at mennesker i hobetal må leve med sult, i fattigdom, i sorg. Hvor kommer denne ondskab fra? Når vi ser bort fra naturens lune og dens katastrofer, er vi selv skyld i resten af ondskaben. Vel er der megen gedigen menneskelighed til – mange udretter meget godt. Mange *lever humant* – dvs. menneskeligt. Men vi véd fra

os selv, at både det gode og det onde er til stede i os. Og undertiden gør vi det onde, som vi ikke vil. Vi opfører os umenneskeligt – og det kommer bag på os. Det onde »tager magten fra os«, siger vi.

Se, mennesket!

Om Jesus synger vi i trosbekendelsen, at han blev »pint under Pontius Pilatus«. Det er ironisk, at det netop var denne romerske

embedsmand, der om Jesus sagde: »Se, mennesket!« Det burde alle Jesu disciple have fået øje på – for hos Jesus kunne de se og forstå, hvad Guds tanke med 'mennesket' fra skabelsen gik ud på. Ingen af dem er citeret for denne indsigt! Men evangelisten Johannes lægger altså denne beken- delse i munden på romernes førstemand forud for Jesu korsfæstelse.

Kirkefædrene bekendte senere om

At blive menneske

» Med Jesu liv bliver det åbenbart, hvordan vi bør leve – som mennesker! Det liv, vi lever med hinanden, lever vi u-menneskeligt. Hvad et sandt menneskeliv går ud på, afslører Gud for os i Jesu liv. «

Jesus, at han er »sandt menneske« og »sand Gud«. Den første bestemmelse kan indeholde flere betydninger. Når Paulus siger, at »Jesus er født af en kvinde«², betyder det, at han er menneske. Men det kan også betyde, at Jesus er et ganske særligt menneske, han er på enestående vis »mennesket« – han er det *sande* menneske. Jesu liv viser, hvordan vi skal leve som mennesker. Vi lever u-menneskeligt. Men hvad et *sandt* menneskeligt liv går ud på, det afslører Gud for os i Jesu liv.

Bliv menneske!

I Jesu opstandelse bekræfter Gud, at et *sandt* menneskeliv leves i tjeneste – ved at give afkald på egen vinding til bedste for andre. Først her bliver vi genskabt med vores sande identitet. Men et sådant liv forvandles vi allerede til at leve, når vi tror på Jesus, døbes og får Helligåndens energi

til at leve livet i fællesskab med andre. På den måde får vi med andre ord lov til at leve efter Jesu livsmønster. Derfor siger han gang på gang til disciplene (og os!): »Følg mig«³ – efterlign det forlæg til et human liv, som I ser hos mig! Og derfor lyder udfordringen gentagne gange til os fra Jesus: »Bliv i mig!«⁴

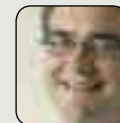
Ny menneskehed

Paulus føjer et aspekt til. Ved at kalde Jesus for »den nye Adam«⁵ forkynder han, at Jesus er bane-bryder for en ny menneskehed. Og han indbyder os til at arbejde for denne – det er at være kirke. Sådant opstår der en ny og bedre verden. Og herved hylder vi ikke blot julens barn, der kom for at bekæmpe djævelens handlinger⁶. Men vi kaster også vore kræfter ind i kampen for alt det, der er menneskeligt – vi lærer af det *sande* menneske – *mennesket* – og bliver derved selv menneskelige! **15**

Noter • 1 Den autoriserede oversættelse (1992) afsvækker det ved at sige: »Se, her er manden!«. *Den nye Aftale* gør det ikke bedre ved at oversætte: »Her har I ham!« Se Johannes' evangelium kap. 19:5. Den latinske oversættelse lyder: *Ecce homo!* • 2 Paulus til menighederne i Galatien, kap. 4:4 • 3 Mattæus' evangelium kap. 9:9 • 4 Johannes' evangelium kap. 15:1-8 • 5 Romerbrevet kap. 5:12 • 6 Johannes' første brev, kap. 3:8

Nye visioner?

Lasse Abom
Peter Klarskov

Der vil i den kommende tid være fokus på at udforme en ny vision for Baptistkirken i Danmark. baptist.dk spurgte nogle deltagere i **Landskonference 2** om deres input til det arbejde:

Ekkart Kindler – Lyngby Baptistmenighed

»Jeg glæder mig over, at BaptistKirken er på vej med et regnskab og budget med overskud. Det giver økonomisk tryghed. Men tryghed må ikke blive et mål i sig selv. Vision er vigtigere end tryghed – tryghed er et redskab, der giver ro til, at vi kan arbejde med vores vision.

Hvordan finder vi så visionen? Det begynder med, at vi lader os udfordre af Guds Ord: Hvad kræver det – for alvor – at være kaldt Jesu disciple? I gudstjenesterne beder vi næsten hver gang »komme dit rige, ske din vilje«; hvis vi beder det, mener det og derefter går ud i vores dagligdag og arbejder med på det, så vil der ske noget.«

Klaus Lundberg – Købnerkirken og Kirke4byen

»Jeg glad for, at der nu bliver ansat en generalsekretær, der skal ud i menighederne. Det er vigtigt for at få visionerne frem. Vi har brug for en konkret samtale om, hvordan vi kommer ud mellem mennesker, så kirken ikke bare er dér, hvor vi sidder og hygger os og gør det, vi altid har gjort.

I Kirke4byen-projektet prøver vi at opsøge mennesker i deres miljø, tale med dem og lære dem at kende. Kirke handler i dag meget om relationer og om at møde mennesker, hvor de er, tale med dem på lige fod om alt, hvad der rører sig i deres liv. Det skal vi også være villige til i menighederne.«

Karin Lignel Christiansen – Ingstrup Baptistkirke og Danske Baptisternes Kvindeforbund

»Jeg tror, vi skal spørge menighederne, og få løftet det op, de fornemmer. Menighederne ønsker fællesskab og samarbejde. Det så vi, da BaptistKirken blev truet lidt på livet. Hvad mente vi med det? Hvad har vi brug for at støtte hinanden i?

Jeg tror, at det i høj grad er den åndelige dimension, vi har brug for at styrke. Vi kunne have kurser i åndelig vejledning og spiritualitet på tværs af menighederne. Det er vigtigt, at vi bliver bedre til at dele liv og turde åbne os for hinanden. Men vi skal også vedkende os, at vi har brug for at handle. Spiritualitet er en livsstil. Lever vi det liv, vi taler om?

Vi er på vej, men vi er ikke der, hvor vi skal være. Værdierne skal bevares, men praksis skal ændres.«

[] Bent Hylleberg
[] IBTS og private

Du er medejer af en pragtbygning i Prag!

I den nordvestlige del af Prag ligger der et slot fra 1800-tallet, som danske baptister er medejere af. I de seneste 15 år har europæiske baptister i fællesskab drevet teologisk undervisning og forskning i disse bygninger, der i dag rummer *International Baptist Theological Seminary (IBTS)*.

Seminarieret ejes af sammenslutningen af baptistkirker i Europa (EBF). Det ligger i

et naturskønt område i Prag ikke langt fra lufthavnen og med gode forbindelser til centrum. Hertil blev IBTS flyttet i 1995 fra Rüsclhikon i Schweiz. I slottet er der god plads – bl.a. flere værelsesfløje, stor spisesal, kirke- og foredragssal. En lokal, international baptistmenighed mødes også her.

Store muligheder

Biblioteket rummer mere end 70.000 bind. Det opdateres løbende og er især kendt for sin gode samling af litteratur

om døberbevægelsen. Det er – næst efter Vatikanets – det største engelsk-sprogede bibliotek på kontinentet. Her udbydes teologisk efteruddannelse på højt akademisk niveau. Blandt de nuværende 162 fjernstuderende fra næsten 30 lande finder vi to danske, *Torben Andersen* og *Lee Hanson*. Herudover afholdes aktuelle konferencer, og der gives individuel vejledning i forbindelse med korte studieophold. Lone Møller-Hansen benyttede denne mulighed sidste efterår.

Torben Andersen.

Lee Hanson.

Krise, men opbakning

Desværre gik den globale finanskriser ikke udenom IBTS' reserver. Derfor er økonomien i øjeblikket kritisk. »Håbet er dog lysere nu end for et år siden« fortæller Torben Andersen, der har været i Prag i efteråret som led i sit studium.

Keith Jones, rektor på IBTS, skrev for nylig, at seminariets ejere (EBF) bakker godt op og arbejder ihærdigt for at finde en vej ud af krisen. En arbejdsgruppe er nedsat for at undersøge kort- og langsigtede løsninger. Man arbejder ud fra tre scenarier:

- at blive i de nuværende faciliteter om muligt
- at blive i det ydre Prag, men i mindre og billigere faciliteter
- at flytte sammen med et nationalt seminarium andetsteds i Europa, evt. i Berlin

Fortid og fremtid

I mere end 60 år – efter afslutningen af 2. verdenskrig og i perioden med den »kolde krig« mellem øst og vest i Europa – har det internationale seminarium været et mødested for europæiske baptister under uddannelse. Siden 1989, da Sydstatsbaptisterne forærede seminariet i Rüsclikon

til deres europæiske trosfæller, har alle baptistkirker i Europa og Mellemøsten stået sammen om at drive seminariet, først i Zürich, siden i Prag.

Lee Hanson fortæller begejstret om sit studium i Prag:

– At dele erfaringer med studerende, der kommer til Prag fra øst og vest er fantastisk. Men det er også udfordrende at lade sig inspirere af dem, der var trofaste vidner i svære tider – derfor er jeg meget fascineret af anabaptisternes historie og den inspiration, som deres teologi giver os i dag.

Keith Jones slutter med at oplyse, at uddannelserne er sikret, så længe de nævnte undersøgelser står på. Hertil knytter han en udfordring til danske baptister om økonomisk støtte til seminariet. Torben Andersen tilføjer:

– Den er hermed givet videre. Det vil være et stort tab for baptistkirkerne, hvis IBTS ikke kan fortsætte sin forskning og undervisning. Seminariets undervisning er på forkant, når det drejer sig om teologisk refleksion og mission i en efter-kristen europæisk sammenhæng. 📖

Torben Andersen

Født 1958 på Bornholm. Seminariet i Tølløse 1981-84. Studier i London og Indien 1984-85. Ungdomssekretær 1985-87. Præst i København, på Bornholm og i Vendsyssel 1989-2008.

Fra 2010 i Hjørring. Master-studier i praktisk teologi på IBTS i Prag.

Lee Hanson

Født 1947 i San Diego, USA. Har to amerikanske BA-uddannelser, én i bibel- og missionsteologi og én i computervidenskab. Seminariet i Tølløse 1976-78. International præst ved Bethelkirken, Aalborg, siden 2002. Master-studier i teologi og kirkehistorie på IBTS i Prag.

Links:

www.ibts.eu

Se www.baptistmenighed.dk/baptist/artikler/alverdens.pdf Her findes (s 8-10) europæiske baptisters »trobekendelse« fra 1993. Det officielle navn er: Hvad er baptister? – på vej mod en baptistisk identitet i et Europa under forandring

En tillidserklæring til Jesus

☐ Brian McLaren
☐ Blair Anderson, avisualplanet.com samt Dreamstime.com

Når vi siger trosbekendelserne, som de første kristne formulerede dem, springer man let og elegant over hele Jesu liv: Vi tror på Jesus Kristus... født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus...

Forfatteren Brian McLaren har skrevet trilogien: »Kristen på en ny måde«, »Historien vi finder os selv i« og »Det sidste ord – og endnu et«, som er nogle af de store inspirationskilder til den bevægelse, som kaldes Emergent Church – den fremvoksende kirke. Han har formuleret denne »Jesus Creed« – en tillidserklæring, som netop handler om Jesu liv og hans betydning for vores liv. ■

Vi har tillid til Jesus, som helbredte de syge, de blinde og de lamme. Han oprejste endda døde.

Han uddrev onde kræfter og konfronterede korrupte ledere. Han rensede templet, tog sig af de fattige, gjorde vand til vin, gik på vandet og stilnede stormen.

Han døde for verdens synder, han opstod fra de døde, steg op til Faderen og sendte Helligånden.

Vi har tillid til Jesus, som underviste i ord og ved sit eksempel, gennem tegn og undere. Han prædikede lignelser om Guds Rige på bjergskrånninger, fra både, i templet, i hjem, ved måltider og fester, på vejene, på strandene, i byer, ved dag og ved nat.

Han lærte os at elske Gud og vores næste, den fremmede, fjenden og den udstødte.

Vi har tillid til Jesus, som kaldte disciple, ledte dem, gav dem nye navne og nye mål. Han sendte dem for at forkynde de gode nyheder. Som en tjener vaskede han deres fødder. Han vandrede sammen med dem, spiste med dem, kaldte dem sine venner, irettesatte dem, opmuntrede dem, lovede dem at drage bort og komme tilbage og at være hos dem altid.

Han lærte dem at bede. Han stod op tidligt om morgenen og gik til øde steder for at bede, han fastede, døjede svære fristelser, græd i haven og bad: »Ske ikke min, men din vilje«. Han frydede sig, sang, festede, han græd.

Vi har tillid til Jesus. Derfor følger vi ham, lærer at gå hans veje, søger at være lydige mod hans undervisning og lever ved hans eksempel. Vi vandrer med ham, vandrer i ham, bliver i ham – som en gren på en vinstok.

Vi har ikke set ham, men vi elsker ham. Hans ord er for os det evige livs ord. At kende ham er at kende den sande, levende Gud. Vi ser ham ikke nu, men vi har tillid til Jesus. Amen.

TRO PÅ MIG

Kristne fra hele verden samlet i Cape Town

Lausanne III fandt sted 16.-25. oktober i Cape Town, Sydafrika. Konferencen er den bredest sammensatte konference af evangelikale kristne ledere nogensinde, skrev Time Magazine, og 30 danske kristne ledere deltog sammen med 4200 andre.

Lausanne bevægelsen

Den amerikanske evangelist Billy Graham så i 1974 et behov for at samle evangeliske kristne fra hele verden, for at man sammen kunne sætte retning på fremtidens missionsarbejde. 2300 missionsfolk og præster samledes så i Lausanne i Schweiz 1974, og konferencen fik stor indflydelse på missionsarbejdet fremover. Bl.a. blev Lausannepagten et fælles teologisk fundament for evangeliske kristne og sloganet: »Hele evangeliet til hele mennesket i hele verden« fik og har stor betydning for mange kirker og har dannet rammen for

mange konferencer, møder og arbejdsgrupper, som alle har det til fælles at mobilisere kristne i hele verden til at stå sammen om missionsbefalingen. Den 2. konference foregik i Manila i 1989 og pegede på kirkens sociale udfordring. Lausanne bevægelsen er, som ordet siger, ikke en stor organisation, men en bevægelse, som bygger på et fælles værdigrundlag, som driver mange kirker og missionsorganisationer i deres opgave. Lausanne samarbejder med World Evangelical Alliance, som består af en medlemskreds på ca. 420 millioner evangeliske kristne. I de fleste europæiske lande er de to grupper da også en fælles organisation og blev også i Danmark sammenlagt i 2001.

Cape Town 2010

Cape Town 2010 var samtidig en fejring af den store missionskonference i Edinburgh i 1910, som samlede datidens vestlige missionsorganisationer i en fælles mission.

Cape Town var valgt for at vise, hvordan kristenhedens tyngdepunkt nu befinder sig på den sydlige halvkugle. Temaet var hentet fra 2. Kor 5.19: »Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv«, og forligelsen var det centrale i forkyndelsen, som pegede på at være Kristi disciple med et helt evangelium i en lidende verden. Her blev bl.a. omtalt, hvordan kristne kunne være passive i folkemord, i forhold til sult og nød, overfor forfulgte kristne og overfor uretfærdighed i verden. En rig kirke i vest med overflod og materialisme står overfor en stor og voksende kirke i syd, som kæmper med fattigdom, krige og uretfærdighed. Hvordan tolkes forligelse og forsoning i dette lys?

Cape Town 2010 var en uge med undervisning, proces og dialog, og der er udarbejdet en erklæring, som peger på kirkens opgave i det 21. århundrede, som vil hjælpe kirker og kristne på vej i efterfølgelse af Kristus.

Hans Henrik Lund, Baptistisk Kirkens repræsentant i Evangelisk Alliance Privat

Den danske delegation bestod af et bredt udsnit af kirkelivet i Danmark. De forskellige lutherske bevægelser og missionsorganisationer var der, og frikirkerne var repræsenteret ved Peter Götz, Jesper Kure, Ruben H. Falk og Hans Henrik Lund.

GOD IS ON THE

 Lone Møller-Hansen
 Carsten Morsbøl

Et smukt menneske

»Jeg har aldrig følt mig handicappet. Mine forældre har altid fundet en løsning, så jeg ikke var anderledes end andre,« siger Ann Lund Wahlberg. Hun sidder i kørestol. Hendes lille spinkle krop krones af en stærk hals, et yndigt hoved med et vilt krøllet lyst hår. Hun har fået lagt en afdæmpet, smuk makeup.

»Min mor sagde, at jeg skulle tænke i signaler, altså lærte jeg at sminke mig og sætte hår,« forklarer hun.

Når hun siger det, tænker jeg, »men det kan du jo ikke. Du er lam fra halsen og nedefter...«

Jeg besøger Ann i hendes og familiens lyse lejlighed på Christianshavn. Hun drikker sin café latte ved at vippe koppen med læberne. Jeg får lov til at smøre en bolle

»»» Jeg vil så gerne hjælpe familierne til at se muligheder for deres handicappede børn. **«««**

til hende, men hun spiser den direkte fra tallerkenen. Og så snakker hun:

»Når mine børn skal have hjælp til noget, kommer de og spørger: »Mor, vil du flette mit hår.« De oplever, at det er mig, der fletter håret, selvom jeg har en anden til at gøre det for mig, nemlig min hjælper.« For at børnene skulle have den oplevelse, har Ann insisteret på, at hun skal være med, når hendes yngste datter skiftes. Det er hende, der siger, hvad tøj Stella skal have på, om numsen skal smøres – det er bare en anden, der er hendes hænder.

Maler med munden

Men når Ann maler, har hun ikke brug for hjælp. Med præcise bevægelser med munden kan hun tegne, male og skrive – og hun lever oven i købet godt af det. Det skyldes Mund- og Fodmalende Kunstneres Forening (MFK), som Ann har været tilknyttet som studerende siden 1998 og fuldgældigt medlem siden 2007.

»Det er en fantastisk forening. Jeg får min kunst ud i hele verden. Tænk, det startede i 1957 med 17 handicappede kunstnere. I dag er over 700 kunstnere tilknyttet foreningen.« Som studerende får man tilskud til undervisning og skal igennem en godkendelsesprocedure. Som medlem får

man et fast honorar, som gør, at kunstnere kan leve godt af deres indtægter. Ann er kommet igennem nåleøjet på rekordtid. Anns kunstneriske karriere startede med en udstilling i Bethelkirken i Aalborg. Hun var næsten færdiguddannet socialrådgiver, da kirken lavede en kunstudstilling. Udstillingen skabte omtale i aviserne, og et af de danske medlemmer i MFK fik øje på hende.

For positiv og stærk

På et tidspunkt blev der skabt en storm i medierne omkring foreningen, som sender postkort ud til mange danske hjem. Medierne påstod, at foreningen udnytter de handicappede kunstnere, og Ann blev prøveinterviewet til tv. Imidlertid fik hun at vide, at hun ikke kunne bruges, for hun var både for positiv og for stærk. Hun bekræftede ikke deres vinkel på historien, og de ønskede åbenbart ikke at fortælle sandheden. »Frustrerende«, siger Ann.

Der tikker en sms ind, og Ann beklager, men hun må lige svare. Hun bøjer sig over telefonen og hendes tunge bliver lige så spids som en pegefinger og med en hastighed, der kan gøre en teenager misundelig, skriver hun, prikker til telefonen med næsen for at den ligger rigtigt og sender rutineret sms'en.

» Min mor sagde, at jeg skulle tænke i signaler, altså lærte jeg at sminke mig og sætte hår. «

Et smukt menneske

» Hun kunne ikke bruges, for hun var både for positiv og for stærk. «

Ikke lam i hjernen

Anns valgsprog er »jeg er lam i benene, ikke i hjernen« – og det beviser hun gang på gang. Hun befinder sig faktisk bedre sammen med ikke-handicappede end sammen med handicappede.

»Normalt ville en handicappet som mig leve af overførselsindkomst. Nu tjener jeg mine egne penge. Jeg tror, at vi let bliver lullet i søvn her i Danmark. Hvis et barn er handicappet, skal man se på dets evner og talenter og turde bygge på det.«

Der er noget med profetier i Anns familie. Hendes søster sagde tidligt, at Ann nok skulle få familie, men at hun ville få det ret sent. For fem år siden mødte Ann arkitekten Peter, som fandt Ann via hendes hjemmeside. De forelskede sig, blev gift og to år efter fik de en datter. »Jeg havde haft et syn, hvor jeg så mig selv ligge med mit eget barn. Dengang turde jeg ikke tro på, at det skulle blive virkelighed, men Peter var vild efter at få et barn med mig.« Ann betragter Viola, Peters datter, som sin egen – så hun har to døtre.

Elsket som jeg er

»Jeg har oplevet, at jeg er elsket, lige præcis som jeg er. For Gud er der ingen forskel. Og min familie har givet mig selvtilid og

egenværd. Dette er så mit liv – og jeg må se at få det bedste ud af det. Jeg skal være åben og se muligheder.«

Ann tror selv, at hun igen kommer til at bruge sin uddannelse som socialrådgiver. »Jeg vil så gerne hjælpe familierne til at se muligheder for deres handicappede børn. Og jeg ved, hvad det betyder, at forældre tør give slip på deres barn.«

Selv tog Ann til Australien sammen med tre veninder i 1998. De rejste rundt i fire måneder. Boede på campingpladser, rejste med fly, bil og båd. »Det var fantastisk. Nok den ultimative følelse af frihed.«

Men Ann elsker også sit liv, som det er nu – og hun ved, at hun er mere privilegeret end mange andre handicappede. Hvis man iagttager Peter, når han stadig nyforelsket ser på sin kone, ved man, at der ikke er noget forstilt. Hun er elsket, som hun er.

Fakta | Ann Lund Wahlberg

- 39 år
- Gift med Peter Wahlberg
- To døtre, Stella to år, Viola ni år
- Uddannet socialrådgiver fra AUC
- Har arbejdet som socialrådgiver i Landsforeningen for Vækst-hæmmede, og været ansat i BBU som konsulent
- Medlem af Mund- og Fodmalende Kunstneres Forening. Forsidebilledet på dette blad er malet af Ann.

Jeg, Menneskesønnen

Hvem er Jesus? Er han Gud eller menneske? Han er begge dele. Det er det provokerende og forvirrende svar, vi får i Bibelen. Det sætter fantasien og tankene i gang, og det er sådan Det nye Testamente er skrevet. Det er en katalysator, en tankegenerator og ikke en manual.

Sproget i NT er skrevet i et enkelt sprog. Det nye Testamente blev skrevet i det talesprog, der var omgangssproget på det tidspunkt, teksterne blev til. Det betyder imidlertid ikke, at budskabet er enkelt; budskabet er ofte irriterende komplekst, og det kan vendes og drejes.

Hvem er Jesus? Han er Menneskesønnen, menneske og Guds søn – begge dele helt og aldeles: *»Jeg, Menneskesønnen, er heller ikke kommet for at andre skal tjene mig, men for selv at være tjener. Med mit liv skal jeg købe mange mennesker fri.«*¹ Læg mærke til, at Jesus ikke omtaler sig selv i tredje person som i tidligere oversættelser; men derimod i første person: Jeg, Menneskesønnen.

Jesus rykker på den måde sprogligt tættere på. Han puster os i øret med sit nærvær og udfordrer vores fatteevne med sine ord.

Jesus er magen til os, han er en af os, fat det nu! Vi begynder at forstå, begynder at tro, at det virkelig er sådan, det er; men straks rystes vi igen: *»Rabbi«, sagde de til ham. »Vi ved, at vi kan stole på dig, og at du ikke retter dig efter, hvad andre siger. Du gør ikke forskel på folk, men fortæller sandheden om, hvad det er, Gud vil.«*²

Så forstår vi, at Jesus ikke er som os. Han fortæller sandheden om det, Gud vil. Han er guddommelig. Han er i ord og sandhed fuldkommen. Jeg må igen give afkald på at forstå. Jeg må læse og tro igen – og

glæde mig over Guds skønne, drilagtige vidunderlige ord til os. Jeg kan ikke bruge det som manual; men jeg kan i høj grad bruge det til at blive konfronteret med mig selv og min frelser. **15**

»» Budskabet er ofte irriterende komplekst. ««

¹ Markus' fortælling om Jesus, kapitel 10:45. De kursiverede citater er fra Den Nye Aftale, Det Nye Testamente på nudansk.

² Markus' fortælling om Jesus, kapitel 12:14a.

FRYGT IKKE

– den politiske Jesus

Har julen og Jesu budskab noget at gøre med vores politiske virkelighed? Mange vil trække vandtætte skotter mellem evangelium og politik. Men er det muligt? Her giver en studerende i statskundskab et svar på disse spørgsmål

Når man læser statskundskab, lærer man, at alle menneskelige relationer er politiske. Politik er i alt, og alt er politik. Derfor må der naturligvis også være politik i religion og religion i politik.

Jesus var – mens han gik rundt på jorden for omkring 2000 år siden – tydeligt en politisk personlighed. Man kan finde skriftlige kilder fra området, hvor romerne beskriver en jøde, der gik rundt og prædikede med en stor folkeskare efter sig. Han blev også kaldt for konge. I dagens Danmark skal vores dronning ikke nyde noget af at blande sig i politiske forhold – selv om

➤➤ Jesus var en politisk person. Det var også en af de vigtigste grunde til, at han endte sine dage på korset. ◀◀

det alligevel er uundgåeligt. Men dengang var »konge« et meget politisk begreb. Jesus var derfor en politisk person. Det var også en af de vigtigste grunde til, at han endte sine dage på korset.

Politik og etik

Men havde Jesus så også et politisk budskab? Ja! Han talte om at elske, at tilgive, at være barmhjertig og at udøve ret. Det budskab er – ligesom alt andet – også politisk.

Nogle vil måske sige, at hans budskab mere har fokus på moral og etik end på politik, men moral og etik er også politik. Hvor tit hører man ikke en politiker argumentere med, at »det kan vi ikke være bekendt« eller »det er for dårligt«. Hvorfor er det for dårligt? Det er det, fordi vores etik byder os ikke at acceptere det. Moral og etik er væsentlige faktorer i politik. Troen har derfor også en væsentlig indflydelse, når politiske holdninger formes.

Med korsfæstelsen af Jesus slap romerne af med en politisk aktør, troede de. Men selv i dag er Jesus en politisk faktor i mange menneskers liv. Hans budskab om kærlighed og tilgivelse, retfærdighed og barmhjertighed er med til at danne politiske holdninger hos mange kristne også i vores verden.

Frygt ikke, elsk

Men selvom vi bruger Jesu budskab som et udgangspunkt for vores politiske holdninger, er kristne alligevel meget ofte dybt uenige politisk set. Det er vi, fordi vi forstår og anvender budskabet meget forskelligt. Der er forskellige forestillinger om, hvad næstekærlighed er, hvordan tilgivelse og retfærdighed skal udleveres osv.

Jesu budskab er ganske tydeligt: Frygt ikke, elsk i stedet! For mig er dette budskab let at anvende i dagligdagen. Når vi fx taler integrationspolitik, er det jo en tydelig opfordring til ikke at være bange for fremmede, der kommer ind i landet. I stedet skal vi lukke op, tage imod og favne disse nye mennesker i vores samfund. Vi skal ikke behandle dem dårligere, end vi selv ønsker at blive behandlet.

Frygt ikke volden

På socialpolitikens område er det også en opfordring til at understøtte og hjælpe mennesker, der er udstødte af samfundet. Eksempelvis ser jeg det som en opfordring til ikke at pege fingre af og forfølge narkomaner på grund af deres misbrug. I stedet for skal vi hjælpe dem til at komme ud af deres misbrug, og hvis ikke det kan lade sig gøre, så i det mindste hjælpe dem til et anstændigt liv.

» Jesu budskab er ganske tydeligt: Frygt ikke, elsk i stedet! For mig er dette budskab let at anvende i dagligdagen. «

På retspolitikens område ser jeg det som en tydelig opfordring til at sænke strafferammerne og sørge for, at der er en ordentlig tilværelse for indsatte, når de bliver sat fri igen. Vi skal ikke hæve straffen for vold, fordi vi frygter volden. For mig at se, er der ikke meget tilgivelse i at fængsle folk, hvis vi ikke vil hjælpe dem på den anden side af muren.

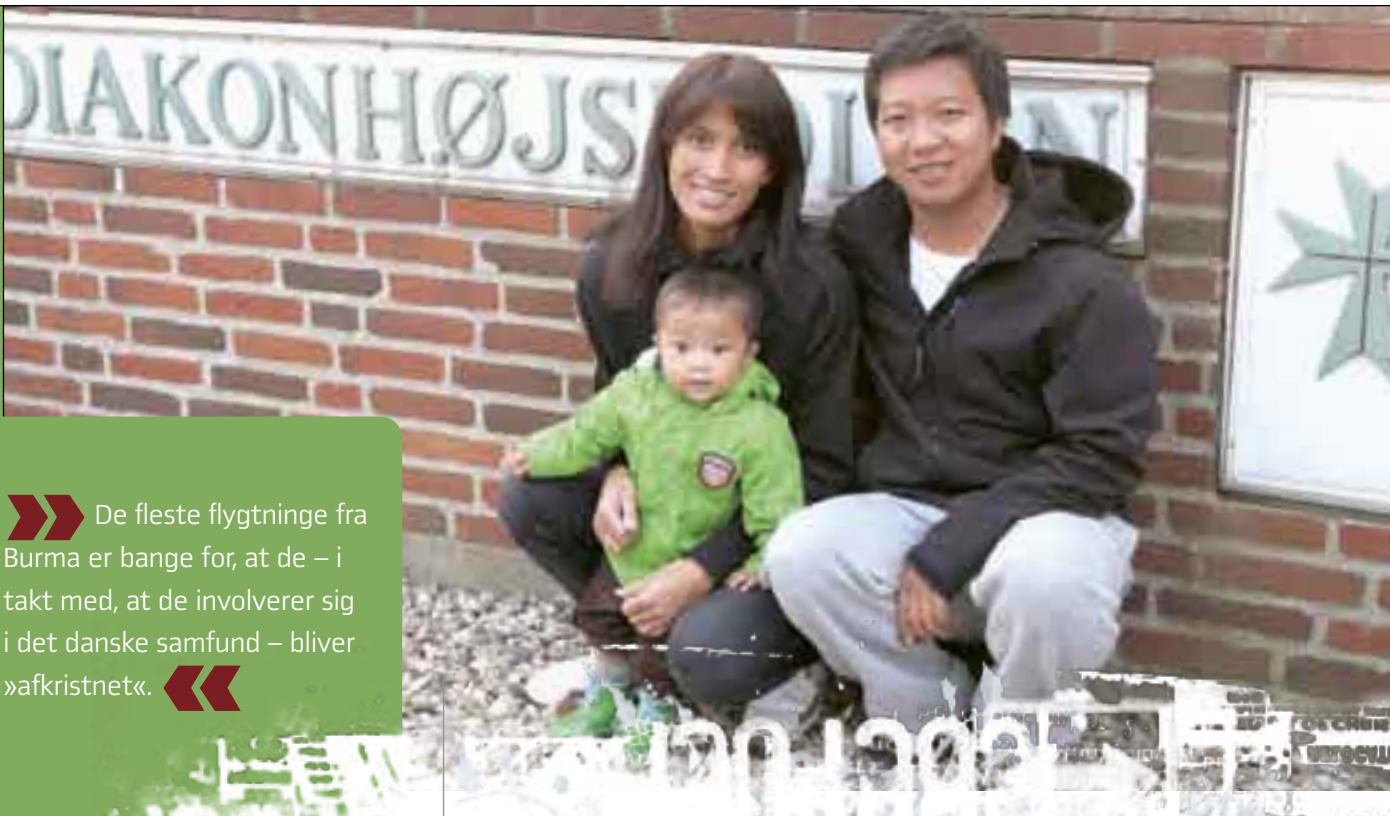
Jeg kan i min dagligdag gøre en forskel i enkelte menneskers liv, og det er afgørende, at jeg gør det. Men hvis det for alvor skal gøre en forskel for mennesker, at jeg er kristen, så må jeg bruge min politiske stemme til at ændre samfundet, så kærlighed og tilgivelse, retfærdighed og barmhjertighed fremmes. På den måde ses den politiske Jesus i dag! Han har et fantastisk budskab. Og det er også politisk!

Moses – den første danske ch

[] Bente Høiris
[] Private

» De fleste flygtninge fra Burma er bange for, at de – i takt med, at de involverer sig i det danske samfund – bliver »afkristnet«. «

Moses har egentlig altid haft et ønske om at blive præst, men ikke set nogen mulighed for at virkeliggøre det. For 1½ år siden stod han en helt almindelig hverdag ved slagtebåndet på Danish Crown. Pludselig mærkede han, at Gud ville noget med ham. I hans indre stod det pludselig lysende klart: »Moses, du skal være præst!«

Moses hedder i virkeligheden Lal Bawi Peng, men navnet Moses er meget lettere at udtale – og at huske! Han er 34 år, og kom til Danmark som flygtning i december 2005. Han stammer fra Chin-området i Burma, men hans forældre bor i Rangoon, Burmas hovedstad. Her er hans far leder af en Bibel- og præsteskoie. Moses har også selv været aktiv i kirkeligt arbejde – i

Burma især som musik- og børne/ungdomsmedarbejder.

Familie på to gange SU

Efter at have været i Danmark i 1½ år, fik Moses sin kone Cherry hertil, og de har nu sønnen Daniel på et år. Parret har senest boet i Sæby, hvor Moses har haft et godt lønnet arbejde på slagteriet Danish Crown.

in-præst?

Et nærliggende spørgsmål er: Hvad får en familie, der er godt etableret med arbejde, dejlig lejlighed, mange venner – et par, der er i fuld gang med at integrere sig – til at bryde op fra alt det trygge og påbegynde et nyt kapitel i deres liv; et liv på to gange SU. Det har Moses og Cherry netop gjort, da Moses er begyndt at læse på den nye tværkirkelige uddannelse, Kristendom, Kultur og Kommunikation (3K) i Århus.

Lange udsigter

Efter det tydelige kald Gud gav Moses, forhørte han sig om mulighederne for at læse til præst i Danmark. Først efter et år viste der sig med den nystartede uddannelse 3K, som udbydes i både København og Århus, en mulighed. Moses søgte optagelse, og pr. 1. september 2010 er han og hans familie flyttet til Århus. Cherry er efter endt barselsorlov begyndt på VUC i Århus, og der er lang vej, til de engang begge to vil have en rimelig indtægt.

Moses og Cherry er meget åbne for integration. De kommer på eget initiativ på besøg i danske hjem. De har sammen med deres kontaktfamilie, deres danske »mor« og »far« deltaget i rigtig mange danske sammenhænge. Derfor har de et godt indblik i dansk kultur og tradition. De har

forstået, hvor vigtigt det er ikke at isolere sig med deres landsmænd.

Ønsker at være bindeled

Samtidig ved de, hvor svært det kan være for flygtninge at kaste sig ud i denne fremmede og på mange måder skræmmende kultur. De fleste flygtninge fra Burma er bange for, at de – i takt med, at de involverer sig i det danske samfund – bliver »afkristnet«. Moses ønsker at blive integrationspræst: at være bindeled mellem danske menigheder og menigheder eller grupper fra bl.a. Burma.

Studiet i Århus er en stor udfordring. Det er ikke de ord og udtryk, han kender fra slagteriet, der bruges i studieböger. Mange timer går med opslag i ordböger fra dansk til engelsk, og igen fra engelsk til burmesisk eller chin.

Sort arbejde?

Moses er i skrivende stund nogle uger henne i studiet. Han føler sig godt modtaget, og mange er parate til at hjælpe ham, når noget skal forklares en ekstra gang.

Det giver også en spændende vinkel i undervisningen, at der udover 27 danskere er én fra Nigeria, én fra Rusland og så Moses selv. Moses fortæller med et

» ... I Burma betaler man nemlig ikke skat! «

smil, hvordan en samtale om skat og sort arbejde forløb i klassen. Her kunne Moses nemlig med sindsro fortælle, at han *aldrig* havde snydt i skat, – i Burma betaler man nemlig ikke skat! **15**

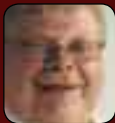
Fakta | støtte til studier

BaptistKirken ser de specielle behov, der opstår for studerende som Moses. Derfor vil et nyt projekt gøre det muligt økonomisk at støtte Moses – og andre i en tilsvarende situation, så studiet ikke forsinkes eller måske afbrydes pga. økonomiske forhold.

Initiativet til projektet kommer fra menighedsrådet i Sæby, som varmt kan anbefale at støtte Moses og andre, så de får mulighed for at blive præster til velsignelse for både deres landsmænd og alle os andre.

Du kan støtte projektet ved at indbetale en gave på konto i Danske Bank 3201 10042879 mærket »Uddannelse«.

Højtid

[] Jørgen Jørgensen
[] Dreamsline.com

Vintertid, hvor vi nu igen står midt i højtidelighed og endnu engang fejrer »det lille barn Jesus«. En tid, hvor ensomhed rammer mange, også i et land som Danmark. Uanset alder er december måneden, hvor vi skulle være lidt flinkere mod hinanden. Vise større overbærenhed, nyde familiens samvær til såvel fest som hverdag. Men samtidig bliver det hele let til stress, jag og mangel på kommunikation mellem mennesker, der ellers holder af hinanden. Der er mange anledninger, vi skal deltage i. Skoler, kirker – ja selv supermarkeder tilbyder sig med advents-basarer, hvor du kan deltage og sammen med kendte og langt mindre kendte sidde og udvise dine evner og færdigheder udi den kunst,

det kan være at fremstille dekorationer, alt imens musikken mere eller mindre stille brøler den ene julesang efter den anden ud i hovedet på os – så vi både husker julen, som den engang var hjemme hos mor, og samtidig glemmer.

Højtiden er også tid til at finde ud af, hvor og med hvem vi fejrer festen. Julen er ligesom alle andre fritider mere blevet til et spørgsmål om dine, mine og vores børn, og jul med eller uden børn.

Juleaften er den dag på året, hvor flest går i kirke. Så mange, at havde det været en biograf eller teaterforestilling, havde det været en succes. Med ekstra-forestillinger! Men samtidig er julens evige budskab det ene, at vi er elsket.

Elsket, ikke for hvad vi engang kan blive, men for hvad vi nu er. Med knaster, knuder og mangler, uden skønhedsoperationer til at gøre os mere perfekte, end vi allerede er skabt. Uden at Gud kendte os hver især, sendte han sin Søn for at give den enkelte af os mulighed for et personligt forhold til ham. En mulighed for at sige du, dig, og far i stedet for Dem, Gud og VorHerre.

Et eksempel på, at vores forhold til Gud er et personligt forhold. Et forhold, hvor vi siger tingene ligeud, et forhold nede på jorden, et forhold uden forkromet overflade, men et forhold, der indeholder, hvad vi indeholder. Kærlighed og evnen til at elske.

Redaktion

Lone Møller-Hansen, redaktør
Tlf. 5695 1015 / 2347 4015
m-h@mail.dk

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
Tlf. 2299 0424
gitte@baptist.dk

Bent Hylleberg, tlf. 5918 5195
bent@hylleberg.info

Hanne Kiel, tlf. 3190 8190
hanne_kiel@hotmail.com

Maria Klarskov, tlf. 3217 6277
mariakl@rskov.dk

Silas Anhøj Soelberg, tlf. 2194 4409
silassoelberg@me.com

Lasse Åbom, tlf. 2290 5628
lasseabom@gmail.com

Grafisk design

Pedersen & Pedersen, Århus

Trykkeri

V-Print, Holstebro

Oplag: 3.450

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen. *Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.*

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 7: 30. december.

Nr. 1: 4. februar.

Nr. 2: 25. marts. Deadline 17. januar.

Gaver til baptist.dk

Kan indbetales på 3201 - 10042879
mærket »baptist.dk«

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv., 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nydøbte indberettes til Sekretariatet. Bladet kan også modtages på cd ved henvendelse til Sekretariatet.

Døbte og døde**Døbte**

Vrå
10.10.2010: Camilla Dalsgaard Pedersen, f. 17.12.1992

Østervrå Baptistmenighed
20.08.2010: Casper Ullemose Pedersen, f. 25.04.1994.
05.09.2010: Aase Isaksen, f. 19.01.1952.

Døde

Bindslev, Mosbjerg og Sindal
Eiler Johan Jensen, født 14.08.1930, døbt i Bethel, Aalborg 18.08.1946, døde 30.09.2010.

Frederikshavn
Olga Ledet Larsen, født 24.01.1920,

døbt 16.12.1951 i Frederikshavn, døde 01.06.2010.
Erland Axelsen, født 21.03.1932, døbt 13.04.1958 i Tølløse, døde 30.07.2010.

Hjørring
Erik Kørp, født 27.03.1942, døbt 30.05.2010 i Hjørring, døde 09.09.2010.
Knud Glønborg, født 22.11.1930, døbt 18.08.1946 i Bethel Aalborg, døde 16.09.2010.

Roskilde
Hildegard Rasmussen, født 22.09.1935, døbt 28.09.1980 i Missionsforb., Randers, døde 13.09.2010.

Vodskov
Christa Christensen, født 20.02.1922, døbt 29.09.1985 i Hals, døde 13.10.2010.

Præster hænger ikke på træerne ...

I BaptistKirken er præster en mangelvare. Det er der flere årsager til: Efterløn og pension blandt de ældre, overgang til andet erhverv hos de modne – og for få, der vælger jobbet blandt unge. Og præster ønsker ikke at optræde som »tusindkunstnere«. De foretrækker en tjeneste på de felter, hvor de har deres personlige kompetencer – ligesom de fleste andre.

Men det skyldes også menighederne: Forventningerne er ofte for store, når der tages hensyn til, at præster er »mennesker«, der ønsker familieliv med fritid som andre. Der er problemer med økonomi og løn. Og menigheden mangler ofte folk, der stiller op til samarbejde – lige fra børne- og ungdomsarbejdet til menighedsrådet. Årsagen er vel, at de »voksne« i tidens børnefamilier har rigeligt at se til med børn, to arbejdspladser og mange fritidsinteresser. Og sært nok er det en sådan forælder – i bedste alder – menighederne søger som præst!

Aktuelt kan vi ønske Hjørring menighed og Torben Andersen tillykke med, at de fandt hinanden. Det gælder også CityKirken og Claus Mester-Christensen. Nu er det Århus menighed, der søger præst – se www.immanuelaros.dk. bh.

Claus Mester-Christensen er ansat i City Kirken på fuld tid fra 1. februar 2011. Han har tidligere været præst og forkynder i Pinsekirken og senest missionsleder i Skandinavisk Børnemission.

OMVEND JER

Smagfulde skildpadder

[] Flemming Bille Jensen, præst i Den Apostolske Kirke
[] Kasper Klarskov

Et af de stærkeste billeder, Bibelen bruger, er dåben. I dåben bliver ægthed, oprigtighed og hengivenhed synlig. Vi synker ind i Gud, og han synker ind i os.

*»Da kom Guds ord til Zakarias' søn, Johannes, ude i ørkenen. Han kom så til egnen omkring Jordan, og overalt prædikede han omvendelsesdåb til syndernes forladelse.«
(Lukas 3:2-3)*

Det græske ord for dåb er »baptizo«, som grundlæggende betyder at »dyppe noget ned i« eller »at lade noget synke ned eller ind i«. Ordet er fx brugt i en før-kristen madopskrift til at beskrive den måde, hvorpå ingredienserne lægges ned i en gryde og synker sammen. Ingredienserne bliver til én enhed, selve gryderetten. »Baptizo« bruges også til at beskrive den måde, hvorpå man bliver optaget i en kult: Fuldstændigt sun-

ket ind i, at blive ét med kulten og alle dens medlemmer i en absolut forstand. Dåben er det indledende skridt ind i fællesskabet i kulten, ind i dens værdier og fællesskab.

Dåben gør tilgivelse synlig

I det første århundredes jødedom var dåben en åndelig renselse og omvendelse forbundet med Guds tilgivelse. Det var et nødvendigt første skridt for at blive optaget i jødedommen. Det var ikke selve handlingen, der skabte tilgivelsen, men den cementerede den tilgivelse, som allerede var modtaget. Det var en overgivelse af legemet til et andet slags liv efter en indre forandring, som allerede var sket. Dåben blev et billede på omvendelsen.

Hvad vi vil gå linen ud for

Omvendelse beskrives i Bibelen som en ændret holdning. Det græske ord for omvendelse, »metanoia«, beskriver en radikal og fuldstændig ny måde at tænke

og være på. Omvendelse er en 180 graders ny retning, som involverer alle områder i forståelsen af verden.

Denne tanke læner sig op ad den græske måde at forstå legemet på. Legemet repræsenterer *alt*, hvad et menneske er. Det reflekterer det hele menneske, styrker og svagheder. Omvendelsesdåben er, at alt, hvad man indeholder og er – symbolsk – lægges over til Gud i form af legemet. Dåben er et billede på den omvendelse, der allerede er sket. Heller ikke her er det dåben, der gør forskellen. Forskellen er gjort.

Dåb er derfor en offentlig bekendelse af den tro, man har valgt at gå linen ud for.

Dåben gør Faderens vilje mulig

Da Jesus lod sig døbe, lagde han sig over til Faderens vilje, og Faderen ærede Sønnens valg ved at lægge sig over til Sønnen. Han var til stede over ham, da han lod Ånden dale ned over Jesus. Jesu dåb er et forbillede for os. Ligesom Jesus må den troende også have Ånden over sig. Helligånden gør et liv i tjeneste muligt.

Når den troende tager det første skridt og lægger sig over til Gud, synker Gud ind i mennesket. Helligånden flytter ind på Guds vej. Formålet er, at den troende

» Jesus siger: »Omvend jer« og »gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn«.

FORLOREN
SKILDPADDE
MED SHERRY

» Kierkegaard sagde: »Det er med kærligheden som med skildpadden: de fleste kender den kun forloren«, og jeg kunne tilføje, »og den kommer i konservesdåser i en alt for opreklameret udgave, som lover mere smagsmæssigt end den kan holde«. Prøv at blive en slags saltet padde, der smager af noget. «

må lykkes som menneske, og det vil sige at blive det, der er Guds tanke for netop dette menneske. Det er Åndens liv i mennesket, som gør det muligt at leve omvendt. Helligånden sætter mennesket i direkte kontakt med Gud, så vi får en fornemmelse for Faderens vilje. Men den sætter os også i direkte kontakt med Kristus, Sønnen, som har givet os det ultimative billede på, hvor-

dan vi kan leve den vilje ud. Så vi døbes til Kristus, og Kristus døber os til Ånden. Som Jesus må den troende også have Åndens ledelse over sig for at gøre Faderens vilje.

Synk ind i Gud

Dåben taler til alle kristne om hengivenhed, efterfølgelse og et liv med Kristus.

Vi overgiver os til Guds ledelse for at få et helstøbt liv. Den kristne lægger sig over til Gud, som Jesus også gjorde det.

Ægthed, oprigtighed og kærlighed til menneskeheden fødes til et liv i hengivenhed til Gud: Synk derfor ind i Gud. Omvend dig. Hver dag.

☰ Maria Klarskov
☑ Kasper Klarskov

En kirke til Herrens behag

ONE-året frem mod ONE Camp '11 startede i Odense den 4. september 2010. Den aften læste vi fra Esajas Bog om den faste, som Gud ønsker.

*Er det det, I kalder faste,
en dag til Herrens behag?
Nej, den faste, jeg ønsker,
er at løse ondskabens lænker
og sprænge ågets bånd,
at sætte de undertrykte i frihed,
og bryde hvert åg;
ja, at du deler dit brød med den sultne,
giver husly til hjemløse stakler,
at du har klæder til den nøgne
og ikke vender ryggen til dine egne.*
Esajas Bog 58, 5b-7

For de unge, som laver ONE, handler det at være kirke om at VÆRE kirke, ikke at gå i kirke. Når der planlægges og diskuteres, er det ofte med udgangspunkt i spørgsmål som:

Hvordan kan deltagerne tage det her med sig hjem?

Hvordan hjælper det her de unge med at leve i deres hverdag med og for Gud?

Disse spørgsmål er centrale, fordi vi ønsker at se verden forandret. Når vi læser i Esajas

58, forstår vi, hvor meget vi har brug for at være i et fællesskab, hvis formål er at være kirke for hinanden og verden. Guds udråb til os gennem Esajas udfordrer os. Det handler om at sætte mennesker i frihed: frihed fra sult, undertrykkelse og mangel på materielle goder. Men nok så vigtigt for os også frihed til at være det, vi er skabt til at være.

Vi ønsker at se den verden, som Gud taler om gennem Esajas. Og vi begynder at forstå, at hvis ikke vi gør noget, er der ingen garanti for, at andre gør det. ■

Som afslutning på artikelrækken om ONE deler tre unge ledere fra ONE deres visioner og drømme med læserne. Hvordan kan ONE komme til at forandre Baptistkirken i Danmark og verden. Verden, er du klar? Guds rige er nær!

Gud i fokus

ONE er et fællesskab, som når sit klimaks en uge hver sommer i Mariager. Men ONE er også et fællesskab på tværs af lokale, nationale og globale grænser. ONE forandrer BaptistKirken, fordi det er et fællesskab, der forsøger at fokusere på Gud. Vi på ONE udfordrer og støtter hinanden i vores liv med Gud. Det gør vi blandt andet via de nye sociale medier, hvor unge fra andre lande også kan få indblik i, hvad ONE og BaptistKirken er. ONE er nemlig et fællesskab, som SKAL opleves, ikke hver sommer, men hver dag uanset hvor i verden man er!

– Nikolaj Hyttel Schrøder, 22 år, teamleder for programteamet ONE Camp '11

Udrustning til hverdagens kirke

På ONE sår vi noget i deltagerne, som baptistkirker over hele Danmark (og resten

af verden) får lov til at høste. Vi giver hvert år teenagere og unge en uge, hvor de får ny inspiration til deres vandring med Gud. De får lov til at dele deres tro med både andre unge og voksne, som tror på det samme som dem selv. Men vigtigst af alt – for mig at se – ser vi potentiale i deltagerne. De får lov til at udvikle de evner, de har, hvad enten det er sang, drama, teknik eller alt muligt andet. De bliver en del af det at skabe ONE, sådan at det ikke kun er os som ledere, der bestemmer, hvordan ONE skal være. Deltagerne selv har en vigtig del i det. De bliver med andre ord rustet til at gå ud i deres kirker og hverdag og gøre en forskel.

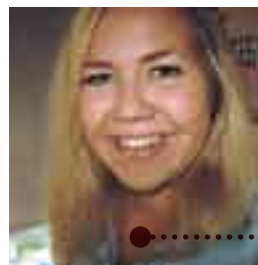
– Melissa Lassen, 20 år, teamleder for tilbedelsesteamet ONE Camp '11

Forandring er fremtiden

Der er længe blevet snakket om forandring i BaptistKirken, og her kan ONE bidrage med en masse. ONE'erne kan bidrage med ny arbejdskraft og nye kreative ideer og forslag. Der er så meget energi og gang i ONE'erne, og den energi kan de tage med og bruge på at forandre. De unge skal tage mere ansvar ude i deres lokale kirker, men

kirkerne skal heller ikke være bange for at give dem ansvar. For der er ingen tvivl om, at ONE'erne er BaptistKirkens fremtid!

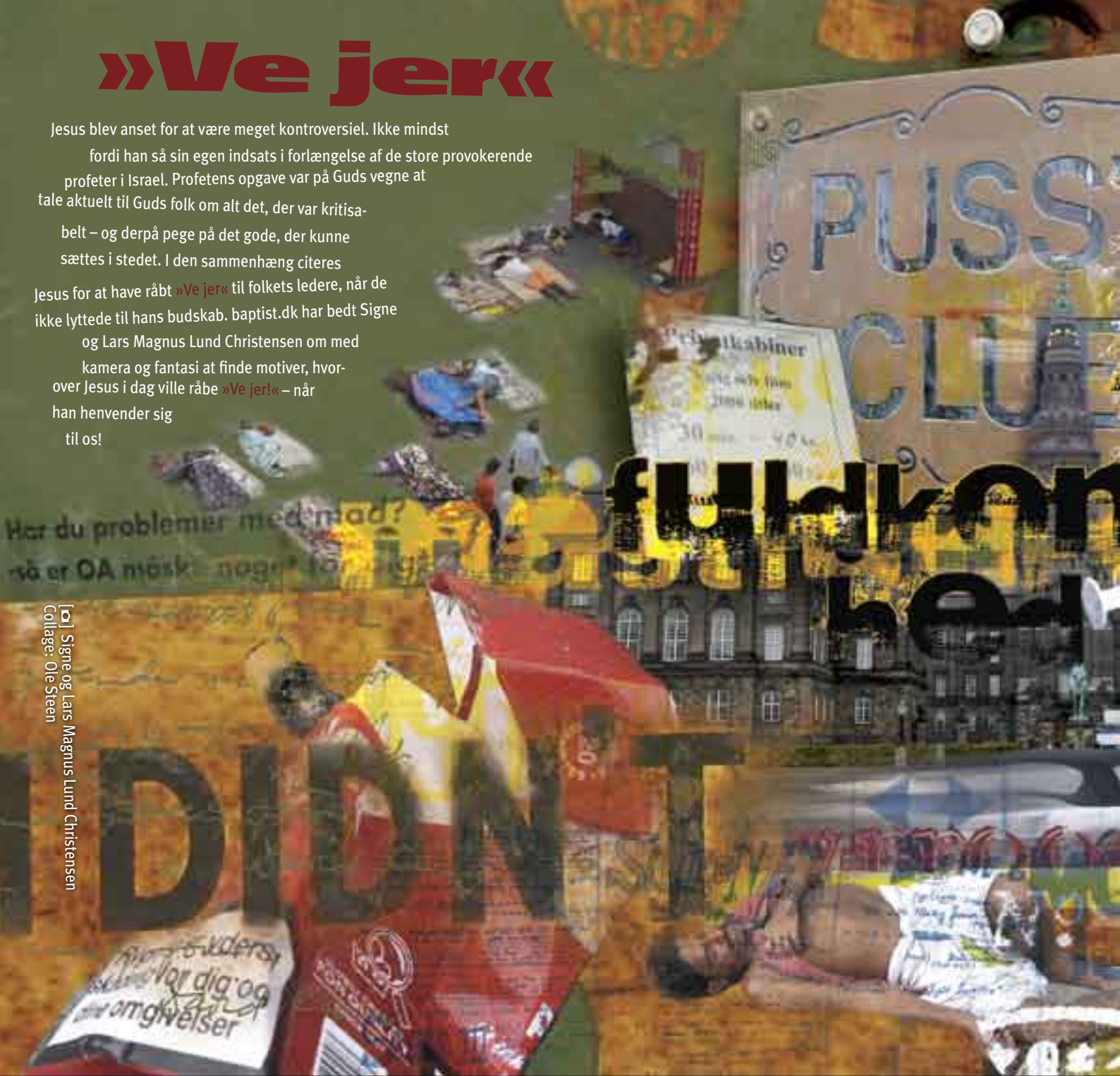
– Emilie Munch, 19 år, team-medlem på programteamet ONE Camp '11

»Ve jer«

Jesus blev anset for at være meget kontroversiel. Ikke mindst fordi han så sin egen indsats i forlængelse af de store provokerende profeter i Israel. Profetens opgave var på Guds vegne at tale aktuelt til Guds folk om alt det, der var kritiseret – og derpå pege på det gode, der kunne sættes i stedet. I den sammenhæng citeres Jesus for at have råbt »Ve jer« til folkets ledere, når de ikke lyttede til hans budskab. baptist.dk har bedt Signe og Lars Magnus Lund Christensen om med kamera og fantasi at finde motiver, hvorover Jesus i dag ville råbe »Ve jer!« – når han henvender sig til os!

[o] Signe og Lars Magnus Lund Christensen
Collage: Ole Steen

[] Ole Lundegaard
[] Kurt Bøgested

Tunge skyer

Tunge, blygrå skyer hænger over landskabet omkring Rubura. Tordenen buldrer kvadrofonisk mellem højene, der står som et patchwork i dybe farver. Det har længe set ud til, at regnen ville komme, men endnu er det ikke blevet til andet end torden. Følger regnen ikke snart med i tilstrækkelige mængder, vil der ikke være nok at spise, når det bliver december. Nu regner det ude i det fjerne over skovene, der strækker sig ind i Rwanda. Før eller siden må regnen også nå Rubura.

Afrikas lyde

Imens går livet sin vante gang. Når ikke tordenen fylder lydbilledet, optages det af menneskene. Børn, der hujer og leger tag-fat. En økse, der hugger. Kvinder, der ler, mens de råber hilsner til hinanden fra høj til høj.

Og når jeg går de 100 meter til præsteskolens enlige klasselokale i en sidebygning til kirken, vokser endnu en lyd. Det er også lyden af Afrika. Rytmask, stærk, glad. Klokken er 7.30, og præsteskolens 25 elever, der synger usædvanligt godt, er mødt op til dagens undervisning, og den begynder altid med sang.

Uddannelse

Jeg er blevet inviteret til at være her i tre uger for at undervise eleverne på præste-

skolen. Jeg var her også for to år siden, og det er godt at se enkelte kendte ansigter igen. Præsteskolen uddanner præster og evangelister til menighederne. Evangelister får et kursus på nogle måneder, og de skal blot have haft seks års skolegang for at blive optaget. Præsteuddannelsen varer til gengæld tre år, og her skal man have fuldført 10. klasse for at blive optaget.

Jeg er dog havnet midt i et kompromis, for på grund af præstemangel har man dispenseret for uddannelseskrevet og vedtaget at lade 25 evangelister få to års uddannelse, hvorefter de skal fungere som præster. Hvad gør man, når der mangler præster? Eller man skulle måske tilføje: mangler præster, der er villige til at fungere langt fra alfarvej – der hvor de fleste menigheder er? »Langt fra alfarvej« er netop disse 25 mænds verden, og derfor tror jeg, de vil gøre et godt stykke arbejde, selvom forudsætningerne ikke er optimale.

Den yngste elev er omkring femogtyve og den ældste halvtreds. Spørgelysten og videbegærligheden er stor – og det er jo et godt tegn. Jeg underviser dem i Nye Testamente og i Dogmatik. Vi skal lige bruge et par dage til at finde niveauet, for har man kun seks års skolegang, er det så som så med studieforudsætningerne.

Ole Lundegaard, præst i Korskirken i Herlev, var i oktober i Rubura for at undervise på præsteskolen.

Men begavelse har jo ikke noget at gøre med lang skolegang, og en del af dem tager da også hurtigt fra. Det gør de i øvrigt også, når vi spiser. Ris, bønner og kål.

Stor betydning

Præster har en meget stor betydning i lokalsamfundene. Meget af det lokale, sociale arbejde går gennem kirken. En god præst kan gøre forskellen i et lokalområde. Desuden er kirkerne stadig fyldte til gudstjenesterne. Derfor tror jeg, det har været rigtigt af Baptistkirken i Danmark at støtte den del af Burundis baptisters arbejde. Det er en støtte til både socialt arbejde og evangelisation.

Som danske baptister har vi finansieret skolen igennem adskillige år. Til gengæld er det meningen, at de selv skal stå for driften fra og med 2012. Det prospekt hænger der også tunge skyer over. En række projekter, der skulle skabe indtægter til skolen er slået fejl, fordi der ikke var kyndig ledelse af dem.

» Den yngste elev er omkring femogtyve og den ældste halvtreds. «

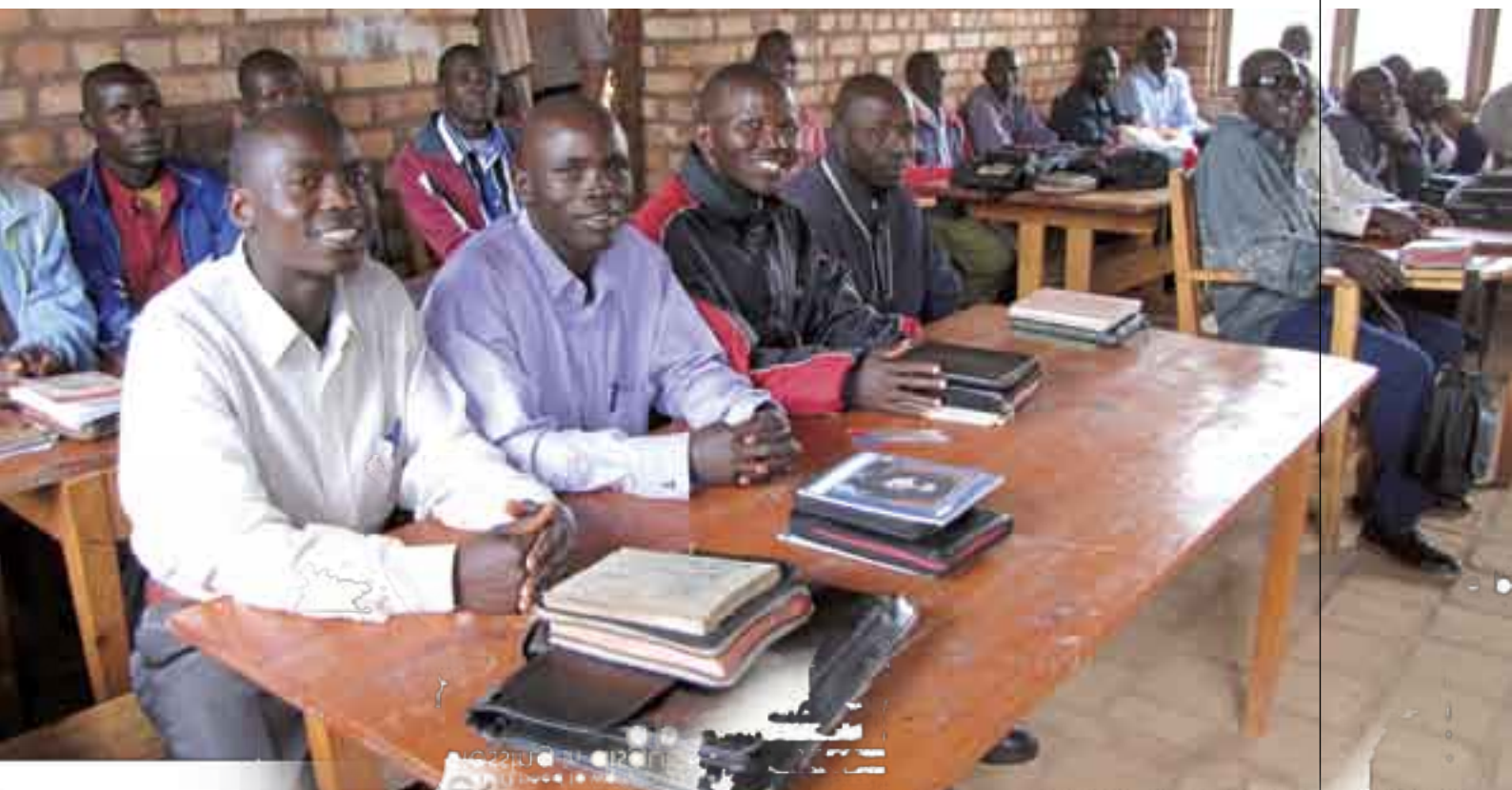
Uvis fremtid

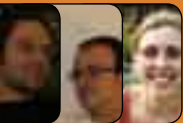
I det hele taget hænger der tunge skyer over Burundis Baptistsamfund i øjeblikket. Der har været seriøst rod i regnskaberne på hovedkontoret. Alle tråde er i skrivende

stund ikke redt fuldstændigt ud, men det ser ikke godt ud. Fremtiden er uvis.

Op ad dagen kom regnen. Men slet ikke nok. Der er så meget, der ikke er nok af i Burundi. Men én ting mangler ikke.

Livsglæde. Og de 25 præsteelevs glæde og lyst til at lære mangler heldigvis slet ikke, så vi tager fat på endnu en dag, mens vi håber på bedre tider for marker og mennesker.

»Jeg er et kvaj!« hver 14. dag

Kasper Klarskov, Andreas Hoff og Maria Klarskov
Kasper Klarskov og Andreas Hoff

At være kristen betyder at ligne Kristus. Altså at blive mere ligesom ham, man følger efter. Dem, der prøver det, finder hurtigt ud af, at det er sværere end som så. Det er i hvert fald Kasper Klarskovs og Andreas Hoffs erfaringer. De har derfor besluttet sig for at hjælpe hinanden. De kalder det en ansvarlighedsrelation.

Hvad er en ansvarlighedsrelation?

Andreas: Rædselsfuld!

Kasper: Det er i hvert fald ikke særlig rart. Det handler om åbent at bekende overfor et andet menneske, at jeg slet ikke har styr på mit liv. At jeg gang på gang mislykkes i de samme dumme ting.

Andreas: Det grundlæggende er, at man skal skrive det, man godt ved, man har gjort forkert. Mit mål er at følge Jesus og leve, som han lærte os at leve. Det mål lever jeg ofte ikke op til; jeg rammer forbi så at sige. Det deler jeg med Kasper.

Hvordan begyndte det?

Kasper: Andreas spurgte mig, om jeg ville være med. Han havde prøvet det tidligere, men det var flere gange stille og roligt løbet ud i sandet.

Andreas: Det kan nemt gå dårligt, fordi det ikke er rart og aldrig bliver det. Man skal virkelig være stålsat for hver 14. dag

at indrømme, at man er et kvaj. Jeg tror det tager flere år at vænne sig til.

Så hvorfor bliver I ved?

Andreas: Fordi vi har erkendt, at vi ikke af os selv lever liv, der ligner det liv, Jesus levede. Vi er syndige mennesker. Vi oplever, at vi er nødt til at holde vores egoistiske natur i skak, og det har vi erfaret nemmere bliver muligt i fællesskab end på egen hånd.

Kasper: Én ting er at sige til Gud: »Undskyld! Jeg er en idiot!«. Det kan nogle gange blive meget u håndgribeligt. Når man i stedet har sagt det til et andet menneske

3 gode råd:

- Lav nogle spørgsmål, som I forbereder jer på og gennemgår hver gang.
- Aftal fra gang til gang, hvornår I mødes.
- Vær enige om, hvad I vil med jeres samtaler.

KOM OG SE

face-to-face, bliver man også holdt op på dét, man kæmper med. Jeg ved, at det her andet menneske om to uger vil spørge, hvordan det går med lige præcis det her. Og så må jeg ofte igen bekende, at jeg stadig ikke har styr på det. Det er hårdt, men også udviklende.

Andreas: Først og fremmest minder vi hinanden om det, Jesus har gjort. Vi er brudte mennesker, som har brug for heling. Det får vi gennem tilgivelsen. Når vi bekender vore synder for hinanden, kommer de frem i lyset og bliver på den måde mere tilgængelige for tilgivelsen. Det, der bliver i mørket, får bare lov til at gro.

I kendte hinanden før. Har det, I snakker om, ændret sig meget?

Andreas: Næh. Vi har længe talt om vigtigheden af at leve gennemsigtigt. Vi vil ikke prøve at fremstå som super-mennesker, der aldrig gør noget forkert.

Kasper: Men jeg tror, det har vigtighed, at det nu er struktureret. Fordi det ikke altid er en rar samtale at have, skal man holdes ansvarlig for alligevel at have den. Det er noget, der ikke bare kommer af sig selv.

Gør ansvarlighedsrelationen en praktisk forskel i jeres liv, eller handler det mest om ord?

Fakta

Kasper Klarskov er 26 år gammel, Andreas Hoff er 27 år gammel, og deres kirke er Re:gen i København.

Andreas: Det har også en præventiv effekt på, hvilke valg, jeg træffer i mit liv. Jeg ved, at jeg skal fortælle Kasper om disse valg. Hvis jeg nogle gange ikke har lyst til at fortælle det, minder jeg mig selv om evighedsperspektivet.

Kasper: Det er godt aktivt at arbejde på at blive en bedre discipel. I den her relation bliver jeg på en måde mindet om, hvilket liv Jesus ønsker, at jeg skal leve. Jeg ved, at også Andreas ønsker, at jeg skal leve det bedst mulige liv. Det, at vi har det samme mål om at komme nærmere Kristus, gør, at jeg bliver ved. **15**

DER ER SIGTE MED DET BRØD

Dreamstime.com

Tekst: Troels Thorndal, 2009
Melodi: Ole Lundegaard, 2009

f#m E A

Der er sig - te med det brød og et mål med det korn Det er

f#m C# f#m D

6 ik - ke for sjov og på skrømt Det er ik - ke for hyg - gen det er ik ke for let det er

E C#sus4 C#7 f#m

10 lidt for og æl - tet og drømt

1
Der er sigte med det brød
og et mål med det korn.
Det er ikke for sjov og på skrømt.
Det er ikke for hyggen.
Det er ikke for let.
Det er lidt for og æltet og drømt.

2
Der er et løfte i det brød
og en gæring i den dej.
Det er grokraft og revolution.
Så ta'r du den skorpe
og smager din bid
da deler du Rigets passion.

©OleLundegaard/Troels Thorndal

POST

DANMARK

PP

UDGIVERADRESSERET

MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr.: 46476

Afsender:
Baptistkirken
i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv.
DK-2300 København S

ISSN 1901-4635